

Bryssel den 7 juli 2021
(OR. en)

10027/21
ADD 3

**Interinstitutionellt ärende:
2021/0191 (COD)**

EF 206
ECOFIN 618
CODEC 935
ENV 446
SUSTDEV 86

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	7 juli 2021
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	SWD(2021) 182 final
Ärende:	ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGSRAPPORTEN Följedokument till Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om europeiska gröna obligationer

För delegationerna bifogas dokument – SWD(2021) 182 final.

Bilaga: SWD(2021) 182 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 6.7.2021
SWD(2021) 182 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR
SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGSRAPPORTEN

Följedokument till

Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
om europeiska gröna obligationer

{COM(2021) 391 final} - {SEC(2021) 390 final} - {SWD(2021) 181 final}

Sammanfattning
Konsekvensbedömning av ett lagstiftningsförslag om europeiska gröna obligationer (EuGB)
A. Behov av åtgärder
Varför? Vilket problem behöver åtgärdas?
1) Trots den utbredda användningen av marknadsstandarder för gröna obligationer kan det vara kostsamt och svårt för investerare att avgöra den positiva miljöpåverkan av obligationsinvesteringar och jämföra olika gröna obligationer. 2) För emittenter skapar bristen på gemensamma definitioner av grön ekonomisk verksamhet osäkerhet kring vilken verksamhet som verkligen anses vara grön och de kan utsättas för ryktesrisker i samband med eventuella anklagelser om grönmålning inom vissa sektorer. 3) För emittenter kan fragmenteringen av marknadspraxis ge upphov till ytterligare kostnader. Dessa tre problem är kopplade till 1) en brist på tydliga och harmoniserade definitioner av gröna projekt och gröna obligationer, och 2) heterogenitet, bristande öppenhet och problem kopplade till upplevda eller faktiska intressekonflikter på marknaden för extern granskning. Dessa problem betonar risken för framtida marknadsstörningar i samband med grönmålning och kan leda till en otillräcklig kanalisering av investeringar till projekt med betydande klimat- och miljöpåverkan, vilket hindrar uppnåendet av EU:s miljömål.
Vad förväntas initiativet leda till?
Målet är att bättre utnyttja den inre marknadens potential vad gäller att bidra till att uppfylla EU:s klimat- och miljömål genom att främja vidareutvecklingen av marknaden för gröna obligationer av hög kvalitet och samtidigt minska störningarna på befintliga marknader för gröna obligationer. Detta kan uppnås genom att inrätta en ny frivillig standard för gröna obligationer av hög kvalitet som 1) förbättrar investerares förmåga att identifiera och lita på sådana obligationer och 2) underlättar emissionen av sådana obligationer genom att klargöra gröna definitioner, harmonisera rutinerna för extern granskning och minska potentiella ryktesrisker för emittenter.
Vad är mervärdet med åtgärder på EU-nivå?
Marknaden för gröna obligationer är internationell till sin natur, med aktörer som handlar och använder externa granskningstjänster över gränserna. Genom åtgärder på EU-nivå undviks risken för fragmentering av den europeiska marknaden för gröna obligationer och anknutna externa granskningstjänster, samtidigt som lika villkor främjas för aktörer på dessa marknader. Det finns ett omfattande samband med annan EU-lagstiftning, såsom taxonomiförordningen.
B. Lösningar
Vilka alternativ, både lagstiftning och andra åtgärder, har övervägts? Finns det ett rekommenderat alternativ?
I konsekvensbedömningen beaktas en rad alternativ inom följande tre politiska dimensioner, jämfört med utgångsläget. 1) Tillämpningsområdet för standarden för emittenter av gröna obligationer: 1) en frivillig strategi enligt vilken emittenter av gröna obligationer skulle vara fria att välja om de vill anpassa sig till standarden, eller 2) en obligatorisk metod enligt vilken alla gröna obligationer som emitteras i EU eller av en emittent med säte i EU skulle omfattas av den framtida standarden. 2) Tillsynen av externa granskare av EuGB-anpassade gröna obligationer: 1) ge Esma i uppdrag att bemyndiga externa granskare av EuGB, med begränsade tillsynskrav, och 2) samma som i led 1 men enligt en strängare ram. 3) Potentiell flexibilitet för statliga emittenter som vill använda EuGB, jämfört med icke-statliga emittenter: 1) ingen flexibilitet, 2) flexibilitet i förhållande till obligationsrelaterade krav, eller 3) flexibilitet i förhållande till både obligationsrelaterade krav och taxonomiförordningen. Utifrån analysen av de olika alternativen rekommenderas att 1. EuGB inrättas som en frivillig standard som är anpassad till bästa marknadspraxis och EU-taxonomin, 2. Esma får i uppdrag att bemyndiga externa granskare av EuGB, med begränsade tillsynskrav, och 3. statliga emittenter får flexibilitet i förhållande till obligationsrelaterade krav, men inte i förhållande till EU:s taxonomiförordning.
Vem stöder vilka alternativ?
Konsekvensbedömningen utgår från återkoppling i samband med två webbaserade samråd i denna fråga, vilka slutfördes 2020 – det riktade samrådet om EU-standard för gröna obligationer (167 svar) och det offentliga samrådet om den förnyade strategin för hållbar finansiering (648 svar):

- En stor majoritet av de berörda parterna ställde sig bakom idén om en frivillig EU-standard för gröna obligationer, enligt förslag av den tekniska expertgruppen för hållbar finansiering.
- Den stora merparten av svarandena uttryckte sitt stöd för en tillsynsordning för externa granskare under Esmas tillsyn, och många efterfrågade en proportionerlig ordning, vilket tyder på att de flesta berörda parterna skulle föredra alternativet med en mindre strikt eller mer riktad tillsynsordning.
- Statliga emittenter av gröna obligationer i EU var jämnt fördelade i frågan om flexibiliteten i förhållande till taxonomin, men uttryckte ett starkt stöd för enhetlighet mellan statliga och privata emittenter.

C. Det rekommenderade alternativets konsekvenser

Vad är nyttan med det rekommenderade alternativet?

Det alternativ som föreslås bygger på bästa marknadspraxis inom rapportering och extern granskning samt på anpassningen till EU-taxonomin. Detta skulle göra EuGB till den främsta standarden i fråga om öppenhet och trovärdighet ur miljösynpunkt, i linje med målet om att utveckla och stödja marknaden för gröna obligationer av högre kvalitet. Genom den frivilliga standard som föreslås tillsammans med en mindre sträng tillsynsstrategi skulle det säkerställas att målen uppnås på ett så kostnadseffektivt och effektivt sätt som möjligt.

En frivillig standard skulle vara attraktiv för emittenter av gröna obligationer av hög kvalitet, varav många uttryckte stöd för EuGB, eftersom det skulle göra att de på ett tydligare sätt kan förmedla sina miljömässiga egenskaper och åtaganden till investerare och andra berörda. Samtidigt skulle det göra att störningar undviks på befintliga marknader för gröna obligationer, som då kan fortsätta att verka fritt. En riktad och mindre sträng tillsynsstrategi för externa granskare skulle öka öppenheten för emittenter och investerare som är föremål för extern granskning, förbättra harmoniseringen av vissa aspekter av de olika tillvägagångssätten och ta itu med problem kopplade till intressekonflikter, utan att avskräcka befintliga leverantörer från att arbeta som granskare för EuGB.

Standarden skulle överlag innebära tydliga fördelar vad gäller förtroende, vilket kan betyda kostnadskompenserande prisdeltar i obligationen och ett nytt incitament för emittenter att använda den. Emittenter kan på samma sätt vilja visa ett starkare miljöåtagande genom att använda standarden. Investerare skulle få ett segment med gröna obligationer där en hög nivå av marknadsintegritet, öppenhet och jämförbarhet säkerställs. Initiativet skulle ge investerarna större valmöjligheter.

Vilka är kostnaderna för det rekommenderade alternativet?

Initiativet skulle kräva begränsade investeringar från både Esma och externa granskare som vill delta. För Esma kan engångskostnader och minimala löpande kostnader uppstå i samband med ytterligare arbetskraft, utbildning och it-installationer. Externa granskare kan eventuellt ådra sig ytterligare kostnader om de väljer att följa standarden. Tillsynsavgifter bör för närvarande hållas till ett minimum med tanke på den begränsade marknadsstorleken. Granskarna skulle behöva stå för vissa direkta kostnader i samband med efterlevnad och juridisk rådgivning samt organisationskostnader i samband med Esmas bemyndigande. Standarden skulle vara helt och hållet frivillig för emittenter. Eventuella kostnader för att använda standarden utgörs främst av kostnader som kan överföras från externa granskare samt kostnader kopplade till tillämpningen av taxonomin. Kostnader i samband med tillämpningen av taxonomin skulle dock redan ha uppstått inom ramen för andra initiativ (t.ex. [direktivet om företagens hållbarhetsrapportering](#)) och uppvägs därför delvis.

Hur påverkas företagen, särskilt små och medelstora företag och mikroföretag?

Användningen av standarden skulle vara frivillig för emittenter som utgör små och medelstora företag. EuGB syftar dessutom till att begränsa kostnadsökningar kopplade till andra marknadsstandarder, bland annat för potentiella emittenter bland små och medelstora företag. Beroende på emissionens storlek och frekvens kan dessa kostnader fortfarande vara större i relativ storlek för små och medelstora emittenter än för större emittenter. Syftet med ramen är att locka även mindre externa granskare genom att begränsa omfattningen av tillsynskraven och erforderade organisatoriska förändringar. Större granskare kan dock gynnas av kostnadsfördelar i större utsträckning än mindre marknadsaktörer, till stor del på grund av de (redan) omfattas av tillsyn inom andra ramar. I slutändan är de underförstådda kostnadsökningarna små och bör inte utgöra något hinder för mindre granskares konkurrenskraft.

Påverkas medlemsstaternas budgetar och förvaltningar i betydande grad?

Lagstiftningen skulle tillämpas direkt och kräva begränsat genomförande av medlemsstaternas förvaltningar. Det rekommenderade alternativet med en tillsynsordning under Esmas förvaltning skulle även ha en minimal påverkan på medlemsstaternas budgetar.

Uppstår andra betydande konsekvenser?

Initiativet underlättar identifieringen av gröna obligationer av hög kvalitet på marknaden. Den ökade öppenheten bör leda till bättre marknadseffektivitet och driva på mer investeringar i gröna projekt och tillgångar av högre

kvalitet, särskilt i samband med nya upplysningskrav som härrör från andra delar av den mer övergripande handlingsplanen för hållbar finansiering. Dessa faktorer bör hjälpa den europeiska ekonomin att ställa om till koldioxidneutrala och överlag mindre förorenande tekniker och produktionsprocesser snabbare.

D. Uppföljning

När kommer åtgärderna att ses över?

Det rekommenderas att åtgärderna ses över efter en lämplig tidsperiod efter det att de börjar tillämpas.